

Fundusze Europejskie
dla Rozwoju Społecznego

Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską

ideis
UNIwersYTET DSW

**Doskonalenie kadry akademickiej
w zakresie standardu kształcenia
przygotowującego do wykonywania
zawodu nauczyciela przedszkola
i edukacji wczesnoszkolnej
(klasy 1-3 szkoły podstawowej)**

Fundusze Europejskie
dla Rozwoju Społecznego

Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską

Informacje ogólne:

Tytuł szkolenia: Sposób organizacji kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela

---

Prowadzący: dr Jakub Adamczewski; dr Beata Zamorska

Beata Zamorska, doktor pedagogiki, adiunkt w Collegium Da Vinci w Poznaniu. Pracuje w podejściu Kulturowo-historycznej Teorii Działalności. Zainteresowania naukowe związane z rozwojem profesjonalnym nauczycieli. Prowadzi badania interwencyjne w instytucjach edukacyjnych. Ekspertka wspierająca wypracowanie i realizację innowacji edukacyjnej "Momentum" w Spark Academy. Współpracowała z nauczycielami szkolnymi i akademickimi w krajowych i międzynarodowych projektach naukowo-badawczych (np. Teaching Laboratory - A Transformative Instruction Programme for Upper Primary School; Pracownia ewaluacji dla zespołów nauczycielskich; Szlifowanie diamentów. Innowacyjne programy wsparcia uczniów uzdolnionych w zakresie nauk matematycznych i przyrodniczych). Autorka kilku książek: "Nauczyciele. (Re)konstrukcje bycia-w-świecie edukacji"; "Dokumentarna ewaluacja szkolnej codzienności" (współautorstwo ze S. Krzychałą); "Nowy profesjonalizm nauczycieli. Podejście-praktyka-przestrzeń rozwoju" (współautorstwo z B. D. Gołębnik), autorka rozdziałów w monografiach i artykułów na temat rozwoju zawodowego nauczycieli oraz badań edukacyjnych. Współautorka „Innowacyjnego Programu Wsparcia Psychologiczno-Pedagogicznego Uczniów Uzdolnionych, Ich Rodziców I Nauczycieli”. Od 2008 jest współpracuje w International Society for Cultural-historical Activity Theory, gdzie pełni rolę koordynatorki krajowej.

Jakub Adamczewski, doktor pedagogiki przedszkolnej i wczesnoszkolnej, psycholog edukacji, tutor akademicki w Collegium Da Vinci w Poznaniu. Jego zainteresowania naukowe koncentrują się wokół kształcenia nauczycieli edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej, psychologii edukacji, pedagogiki porównawczej oraz wspierania rozwoju osobistego i zawodowego osób we wczesnej dorosłości. Stypendysta uczelni zagranicznych, m.in. University of Cambridge, University of

Fundusze Europejskie
dla Rozwoju Społecznego

Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską

British Columbia, Stockholm University i University of Melbourne, gdzie prowadził badania nad jakością kształcenia nauczycieli i filozofią edukacji w ujęciu międzynarodowym. Autor publikacji w czasopismach naukowych dotyczących edukacji porównawczej, filozofii edukacji przedszkolnej oraz psychologii uczenia się. W pracy dydaktycznej łączy perspektywę pedagogiczną i psychologiczną, prowadząc zajęcia z zakresu dydaktyki edukacji elementarnej, psychologii rozwojowej oraz teorii i praktyki kształcenia nauczycieli. Jako praktyk – psycholog i nauczyciel – angażuje się również w rozwój edukacji artystycznej i wychowania przez sztukę.

Cele szkolenia:

Cel główny: podniesienie jakości kształcenia osób studiujących na jednolitych studiach magisterskich na kierunku pedagogika przedszkolna i wczesnoszkolna.

Celem warsztatów jest rozwijanie kompetencji nauczycieli akademickich w zakresie organizacji i prowadzenia zajęć w oparciu o sylabus przedmiotu/modułu. W ramach warsztatów uczestnicy będą mieli możliwość refleksyjnego wglądu we własną praktykę akademicką i przyjrzenie się jej poprzez wybrane podejścia teoretyczno-metodyczne. Prowadzona w zespołach krytyczna analiza zawartości poszczególnych etapów struktury sylabusu umożliwi uczestnikom nie tylko dzielenie się wiedzą i doświadczeniem, ale również poszerzenie i wypracowywanie nowych rozwiązań w dydaktyce akademickiej. Warsztaty będą miały charakter „uczących społeczności”, poszukujących odpowiedzi na pytanie problemowe: Jak udoskonalić organizację kształcenia własnego przedmiotu, aby realizowała standard kształcenia nauczycieli oraz wspierała rozwój profesjonalny przyszłych nauczycieli edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej.

Warsztaty są kompatybilne z treściami pozostałych modułów prowadzonych w ramach szkolenia: regulacje prawne, infrastruktura, przykłady dobrych praktyk, efekty uczenia, weryfikacja osiągnięć efektów uczenia. Podczas czterech etapów pracy warsztatowej uczestnicy bazują na kolejnych częściach sylabusu prowadzonych przez siebie zajęć, do których dołączone są kody QR, odsyłające do treści

Doskonalenie kadry akademickiej w zakresie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela przedszkola i edukacji wczesnoszkolnej (klasy 1-3 szkoły podstawowej)

z pozostałych modułów. Wypracowywane materiały mają za zadanie odzwierciedlić refleksyjność i doskonałość akademicką zbudowaną w trakcie oferowanych warsztatów.

Formy realizacji:

1. **metody dydaktyczne:** metoda problemowa, dyskusja, praca w grupach, analiza przypadków.
  2. **materiały szkoleniowe:** materiały pisemne (sylabusy przedmiotów/modułów prowadzonych przez uczestników kursu, karty pracy), materiały multimedialne, literatura i źródła uzupełniające.
-

Program szkolenia:

Moduł I: Refleksja nad rozwojem profesjonalnym nauczyciela. Uczestnicy dokonują powiązań pomiędzy akademickimi modelami kształcenia nauczycieli, własnymi zasobami (własna filozofia edukacji, podejście, wielorakie kompetencje, doświadczenia), a wymaganymi standardami kształcenia nauczycieli. Analizują efekty kształcenia (w zakresie wiedzy, umiejętności, kompetencji społecznych i kompetencji przyszłości) w kontekście przedmiotu, który prowadzą.

Moduł II: Treści programowe. Uczestniczki/uczestnicy krytycznie analizują treści, które zamieszczają w sylabusach prowadzonych przedmiotów. Dokonują refleksyjnego wglądu w podstawy teoretyczne, uzasadniają ich dobór w powiązaniu z umiejętnościami praktycznymi wspierającymi sprawstwo osób studiujących w rozwiązywaniu problemów edukacyjnych. Przygotowują zestaw różnorodnych źródeł, które mogą posłużyć osobom studiującym, jako inspiracje do pracy własnej.

Moduł III Metody i narzędzia dydaktyczne. Uczestniczki/uczestnicy dzielą się doświadczeniami w zakresie stosowanych metod i narzędzi dydaktycznych, a także poznają nowe (zaprezentowane przez prowadzących). Każdy zespół opracowuje jeden rozdział z wybranymi metodami dydaktycznymi, który składa się na interaktywną, cyfrową książkę, jako efekt pracy całej grupy uczestników. Prezentacja

Fundusze Europejskie
dla Rozwoju Społecznego

Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską

każdej metody obejmuje cel, opis kolejnych kroków, przykłady zastosowania i refleksję.

Moduł IV Ewaluacja i ocena. Uczestniczki/uczestnicy definiują własną filozofię oceniania osiągnięcia efektów kształcenia przez osoby studiujące. Dzielą się doświadczeniami związanymi z różnymi rodzajami ewaluacji zajęć oraz tworzeniem kryteriów oceny. Wymieniają się swoją praktyką oraz poznają nowe techniki i narzędzia umożliwiającymi zarówno ocenę, jak i samoocenę osób studiujących oraz ewaluację zajęć. Zebrane materiały dołączane są do współtworzonej cyfrowej biblioteki.

W toku szkolenia uczestniczki/uczestnicy dzielą się pozycjami literaturowymi i innymi źródłami wiedzy, które ich zdaniem są znaczące dla rozwoju profesjonalnego nauczycieli.

MODUŁ I. AKADEMICKIE MODELE KSZTAŁCENIA NAUCZYCIELI

MODEL	QUASI-TRADYCYJNY	MONOLOGICZNY	DIALOGICZNY	TRIALOGICZNY (partycypacyjny)
podejścia	scjentyzm neobehawioryzm	kognitywizm, konstruktywizm; neurodydaktyka	usytuowane uczenie się; refleksyjny praktyk; edukacja holistyczna	kulturowo-historyczna teoria działalności
przedstawiciele	A. Bandura	J. Piaget, N. Chomsky; H. Gardner, J. Bruner (do 1996), M. Żylińska	J. Leave, E. Wenger, D. Schon B. Rogoff	L. Wygotski; M. Bachtin, A. Leontiev, Y. Engestrom, A. Sannio, P. Galperin, V. Dawidow
teoria-praktyka	teoria podstawą praktyki	problemy praktyki rozwiązywane w oparciu o teorię i we współdziałaniu z innymi	teoria krytycznie wykorzystywana w analizowaniu procesów zachodzących w praktyce,	współprzenikanie teorii i praktyki w rozszerzonym uczeniu się (w historycznych i kulturowych uwarunkowaniach)
nauczyciel nauczycieli	Realizator programu kształcenia, zapoznaje z istniejącą wiedzą akademicką i praktykami edukacyjnymi	facylitator, tworzący bogate w doświadczenia i źródła wiedzy środowisko edukacyjne	tutor wspierający rozwój różnych form "wiedzenia", dostarcza alternatyw w interakcjach	interwencjonista zaangażowany na rzecz zmiany rozwojowej
Kandydaci na nauczycieli	aplikują nabytą wiedzę i umiejętności w praktyce edukacyjnej	czerpiają z wiedzy osobistej, jako punktu wyjścia w indywidualnym konstruowaniu znaczeń poprzez myślenie dedukcyjne i indukcyjne.	nastawieni na doświadczalne uczenie się z praktyki i przepracowywanie doświadczeń w uczących się społecznościach (	zaangażowani w praktykę edukacyjną w środowisku społeczno-kulturowym

osiągnięcia	“filozofia plecaka” wyposażenie w wiedzę akademicką, metodyki nauczania i wychowania	eksperckie rozumienie konceptualnych struktur, znajomość strategii rozwiązywania problemów	przechodzenie z peryferyjnego uczestniczenia w kierunku centrum wspólnotowej działalności	sprawczość we wspólnotowym kreowaniu społecznej sytuacji rozwoju
ocenianie	sumujące	kształtujące	portfolio oparte na analizie, interpretacji doświadczeń	współtworzenie nowych, podzielanych modeli działalności edukacyjnej
metody pracy	realizacja standardów przez adaptację i modelowanie tzw. dobre praktyki	np. metody problemowe, odwróconej klasy, mapy pojęciowe, małe badania	oparte na biograficznych doświadczeniach; metody narracyjne, edukacyjne badania w działaniu	transformatywne uczenie się; interwencje formatywne metoda niekompletnych działań; lustra, pracy węzłowej, podwójna stymulacja.
Praktyki	wprowadzenie do praktyki nauczania pod przewodnictwem doświadczonych nauczycieli (dzienniki praktyk, regulamin, superwizje)	rozwiązywanie codziennych problemów ze wsparciem praktyków; włączanie doświadczeń z praktyki w tworzenie indywidualnej wiedzy profesjonalnej	projekty realizowane we wspólnotach praktyków, weryfikacja autorskich pomysłów, rozwiązywanie ujawnianych problemów w interakcjach z praktykami.	projekty rozwojowo-badawcze ukierunkowane na nowe, całościowe rozwiązania; identyfikowanie i rozwiązywanie sprzeczności w praktyce w partnerstwie z uczestnikami codzienności edukacyjnej w kontekście kulturowo-społecznym.

Opracowanie na podstawie: Gołębiak B. D. (2021). Ekspansja uczenia się? Co z nauczaniem? W stronę społeczno-kulturowych podstaw edukacji nauczycieli. Wrocław: Wyd. Nauk. DSW.

Opis alternatywny: Tabela porównująca akademickie modele kształcenia nauczycieli. Tabela jest podzielona na cztery główne kolumny, z których każda odpowiada innemu modelowi: quasi-

tradycyjnemu, monologicznemu, dialogicznemu i trialogicznemu (partycypacyjnemu). W wierszach tabeli zestawiono różne aspekty każdego modelu, takie jak: podejścia teoretyczne, kluczowi przedstawiciele, relacja między teorią a praktyką, rola nauczyciela nauczycieli, charakterystyka kandydatów na nauczycieli, oczekiwane osiągnięcia, sposób oceniania, metody pracy oraz formy praktyk. Opis poniżej przedstawia każdy model w osobnym akapicie, od lewej do prawej strony tabeli.

Pierwszym od lewej modelem jest model quasi-tradycyjny. Opiera się na scjentyzmie neobehawiorystycznym. Wśród jego przedstawicieli znajduje się A. Bandura. W relacji teoria–praktyka zakłada, że teoria jest podstawą praktyki. Nauczyciel nauczycieli pełni tu rolę realizatora programu kształcenia, który zapoznaje kandydatów z istniejącą wiedzą akademicką i praktykami edukacyjnymi. Kandydaci na nauczycieli aplikują nabytą wiedzę i umiejętności bezpośrednio w praktyce edukacyjnej. Osiągnięcia tego modelu to tzw. „filozofia plecaka” – wyposażenie przyszłego nauczyciela w wiedzę akademicką oraz metodyki nauczania i wychowania. Ocenianie ma charakter sumujący. Wśród metod pracy znajduje się realizacja standardów poprzez adaptację i modelowanie dobrych praktyk. Praktyki obejmują wprowadzenie do nauczania pod przewodnictwem doświadczonych nauczycieli, z wykorzystaniem dzienników praktyk, regulaminów i superwizji.

Drugim od lewej jest model monologiczny, który korzysta z podejść takich jak kognitywizm, konstruktywizm i neurodydaktyka. Wśród przedstawicieli znajdują się J. Piaget, N. Chomsky, H. Gardner, J. Bruner (do 1996) oraz M. Żylińska. W relacji teoria–praktyka zakłada rozwiązywanie problemów praktyki w oparciu o teorię i we współdziałaniu z innymi. Nauczyciel nauczycieli występuje w roli facylitatora, który tworzy bogate w doświadczenia i źródła wiedzy środowisko edukacyjne. Kandydaci na nauczycieli czerpią z wiedzy osobistej jako punktu wyjścia do indywidualnego konstruowania znaczeń poprzez myślenie edukacyjne i indukcyjne. Osiągnięcia obejmują eksperckie rozumienie konceptualnych struktur oraz znajomość strategii rozwiązywania problemów. Ocenianie przybiera formę kształtującą. Metody pracy to m.in. metody problemowe, odwrócone klasy, mapy pojęciowe oraz małe badania. Praktyki koncentrują się na rozwiązywaniu codziennych problemów ze wsparciem praktyków oraz włączaniu doświadczeń z praktyki w tworzenie indywidualnej wiedzy profesjonalnej.

Trzecim modelem przedstawionym w tabeli jest model dialogiczny. Opiera się na usytuowanym uczeniu się, refleksyjnym praktyku i edukacji holistycznej. Jego przedstawicielami są J. Leave, E. Wenger, D. Schon oraz B. Rogoff. W relacji teoria–praktyka zakłada krytyczne wykorzystanie teorii do analizowania procesów zachodzących w praktyce. Nauczyciel nauczycieli pełni rolę tutora wspierającego rozwój różnych form „widzenia” i dostarczającego alternatyw w interakcjach. Kandydaci na nauczycieli są nastawieni na doświadczalne uczenie się z praktyki oraz przepracowywanie doświadczeń w społecznościach. Osiągnięcia to przechodzenie z peryferyjnego uczestniczenia w kierunku centrum wspólnotowej działalności. Ocenianie odbywa się w formie portfolio opartego na analizie i interpretacji doświadczeń. Metody pracy obejmują działania oparte na biograficznych doświadczeniach, metodach narracyjnych oraz edukacyjne badania w działaniu. Praktyki to projekty realizowane we wspólnotach praktyków, weryfikacja autorskich pomysłów oraz rozwiązywanie ujawnianych problemów w interakcjach z praktykami.

Ostatnim modelem w tabeli jest model trialogiczny (partycypacyjny). Ten model bazuje na kulturowo-historycznej teorii działalności. Wśród jego przedstawicieli znajdują się L. Wygotski, M. Bachtin, A. Leontiew, Y. Engeström, A. Sannio, P. Galperin i V. Dawidow. W relacji teoria–praktyka zakłada współprzenikanie teorii i praktyki w rozszerzonym uczeniu się, w kontekście historycznych i kulturowych uwarunkowań. Nauczyciel nauczycieli to interwencjonista zaangażowany na rzecz zmiany rozwojowej. Kandydaci na nauczycieli są aktywnie zaangażowani w praktykę edukacyjną w środowisku społeczno-kulturowym. Osiągnięcia obejmują sprawczość we współtworzeniu i kreowaniu społecznej sytuacji rozwoju. Ocenianie polega na współtworzeniu nowych, podzielanych modeli działalności edukacyjnej. Metody pracy to transformacyjne uczenie się, interwencje formatywne, metoda niekompletnych działań, lustra, prace węzłowe i podwójna stymulacja. Praktyki

Fundusze Europejskie
dla Rozwoju Społecznego

Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską

obejmują projekty rozwojowo-badawcze ukierunkowane na nowe, całościowe rozwiązania, identyfikowanie i rozwiązywanie sprzeczności w praktyce w partnerstwie z uczestnikami codzienności edukacyjnej w kontekście kulturowo-społecznym.

MODUŁ I. REFLEKSJA NAD ROZWOJEM PROFESJONALNYM

MOJA FILOZOFIA MYŚLENIA O EDUKACJI NAUCZYCIELI	Kod QR do modułu "Wymagania wobec osób kształcących przyszłych nauczycieli"
Jakie pytania towarzyszą mi w refleksji nad moim rozwojem profesjonalnym?	
Jakie podejścia, koncepcje edukacyjne, autorzy kształtują moje myślenie o edukacji?	
Jak postrzegam powiązania pomiędzy teorią a praktyką pedagogiczną?	
Jak definiuję moją rolę jako nauczyciela_nauczycielki akademickiej?	
Co jest dla mnie ważne we współpracy z uczestnikami zajęć?	
Jakimi moimi zasobami mogę się dzielić z uczestnikami moich zajęć?	

Opis alternatywny: tabela, zatytułowana „Moduł I. Refleksja nad rozwojem profesjonalnym”, przedstawia zestaw pytań pomocniczych ułatwiających autorefleksję. W górnym wierszu po lewej stronie znajduje się nagłówek „Moja filozofia myślenia o edukacji nauczycieli”, a po prawej stronie umieszczono miejsce na kod QR do modułu „Wymagania wobec osób kształcących przyszłych nauczycieli”. W kolejnych wierszach, w lewej kolumnie, pojawiają się pytania zachęcające do refleksji: jakie pytania towarzyszą mi w refleksji nad moim rozwojem profesjonalnym? Jakie podejścia, koncepcje edukacyjne i autorzy kształtują moje myślenie o edukacji? Jak postrzegam powiązania pomiędzy teorią a praktyką pedagogiczną? Jak definiuję moją rolę jako nauczyciela lub nauczycielki akademickiej? Co jest dla mnie ważne we współpracy z uczestnikami zajęć? Jakimi swoimi zasobami mogę się dzielić z uczestnikami moich zajęć? Prawa kolumna tabeli pozostaje pusta, co sugeruje możliwość wypełnienia jej indywidualnymi odpowiedziami lub dodatkowymi informacjami.

**MODUŁ I REFLEKSJA NAD ROZWOJEM PROFESJONALNYM KANDYDATÓW
NA NAUCZYCIELI****Mapa kluczowych kompetencji nauczycielki lub nauczyciela** (kod QR do modułu: „Wymagania wobec osób kształcących przyszłych nauczycieli”)

JAKIE EFEKTY KSZTAŁCENIA SĄ SZCZEGÓLNIIE WAŻNE W RAMACH PROWADZONEGO PRZEZE MNIE PRZEDMIOTU/MODUŁU W ZAKRESIE:	KOD QR do modułu “Wymagane efekty uczenia się”
wiedzy	
umiejętności	
kompetencji społecznych	

Opis alternatywny: tabela nosi tytuł „Moduł I. Refleksja nad rozwojem profesjonalnym kandydatów na nauczycieli”. W nagłówku znajduje się odniesienie do mapy kluczowych kompetencji nauczycielki lub nauczyciela wraz z informacją o kodzie QR do modułu „Wymagania wobec osób kształcących przyszłych nauczycieli”. W tabeli zamieszczono pytanie przewodnie: „Jakie efekty kształcenia są szczególnie ważne w ramach prowadzonego przeze mnie przedmiotu lub modułu w zakresie...”, po którym następują trzy wiersze z kategoriami: wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych. Każdy z wierszy zawiera miejsce na własne notatki oraz dodatkową kolumnę przeznaczoną na kod QR odnoszący się do wymagań dotyczących efektów uczenia się.

MODUŁ II: TREŚCI PROGRAMOWE

NAZWA KURSU/PRZEDMIOTU	kod QR do standardów kształcenia nauczycieli oraz materiałów z modułów: „wymagania wobec osób kształcących przyszłych nauczycieli” i „wymagane efekty uczenia się”
Jakie treści mogą być ujęte w formie wykładowej, aby osoby studiujące mogły zbudować podstawy teoretyczne przedmiotu? Kto jest autorytetem w tym obszarze? Jakie teorie i koncepcje warto poznać w ramach tego przedmiotu/kursu? Dlaczego właśnie te?	
Jakie treści warto przedyskutować z uczestniczkami/uczestnikami zajęć, aby mogły/mogli pogłębić wiedzę w danym obszarze oraz rozwinąć umiejętności komunikacyjne i krytycznego myślenia?	
Jakie treści i umiejętności o charakterze praktycznym powinny pojawić się w formie ćwiczeniowej, aby osoby studiujące miały możliwości wzmacniania poczucia sprawczości?	
Jakie problemy warto podjąć w formach laboratoryjnych, aby osoby studiujące mogły rozwinąć umiejętności badania, rozumienia i interpretowania praktyki edukacyjnej oraz działania w niej?	

Opis alternatywny: tabela, zatytułowana „Moduł II: Treści programowe”, jest narzędziem do planowania zawartości kursu lub przedmiotu. Po lewej stronie tabeli znajduje się lista szczegółowych pytań, które mają pomóc w budowaniu programu zajęć. Pierwsze z nich pyta, jakie treści mogą być ujęte w formie wykładowej, aby osoby studiujące mogły zbudować podstawy teoretyczne przedmiotu lub kursu, kto jest autorytetem w tym obszarze oraz jakie teorie i koncepcje warto poznać i dlaczego właśnie te. Kolejne pytanie dotyczy treści, które warto przedyskutować z uczestnikami zajęć, aby pogłębić wiedzę w danym obszarze i rozwinąć umiejętności komunikacyjne oraz krytyczne myślenie. Następnie wymieniono pytanie o treści i umiejętności praktyczne, które powinny pojawić się w formie ćwiczeniowej, by umożliwić studentom wzmacnianie poczucia sprawczości. Ostatnie pytanie zachęca do zastanowienia się, jakie problemy warto podjąć w formach laboratoryjnych, aby rozwijać umiejętności badania, rozumienia i interpretowania praktyki edukacyjnej oraz działania w niej. Prawa kolumna tabeli przeznaczona jest na wpisanie nazwy kursu lub przedmiotu oraz zawiera informację o kodzie QR do standardów kształcenia nauczycieli i materiałów z modułów „Wymagania wobec osób kształcących przyszłych nauczycieli” i „Wymagane efekty uczenia się”.

MODUŁ III METODY I NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

NAZWA METODY DYDAKTYCZNEJ	
Jakie cele można osiągnąć pracując tą metodą?	
Jakie są kolejne kroki/etapy pracy?	
Co będzie potrzebne? (informacje, materiały, aranżacja przestrzeni....)	
Kiedy i gdzie można zastosować tę metodę? (przykłady)	
O czym warto pamiętać planując pracę?	
Czy i jakie są warianty tej metody?	
Jakie korzyści mogą zyskać osoby studiujące i prowadzące zajęcia tą metodą?	

Opis alternatywny: tabela nosi tytuł „Moduł III. Metody i narzędzia dydaktyczne”. W nagłówku znajduje się pole „Nazwa metody dydaktycznej”, a obok puste miejsce na jej wpisanie. Poniżej w kolumnie z pytaniami zawarto zagadnienia pomocnicze do opisu metody: jakie cele można osiągnąć pracując tą metodą; jakie są kolejne kroki lub etapy pracy; co będzie potrzebne (na przykład informacje, materiały, aranżacja przestrzeni); kiedy i gdzie można zastosować tę metodę (przykłady); o czym warto pamiętać planując pracę; czy i jakie są warianty tej metody; oraz jakie korzyści mogą zyskać osoby studiujące i prowadzące zajęcia dzięki tej metodzie. Druga kolumna tabeli pozostaje pusta do wypełnienia własnymi notatkami lub szczegółowymi opisami.

MODUŁ IV EWALUACJA I OCENA

REFLEKSJA NAD OCENIANIEM	
Skąd wiem, że osoby uczestniczące w moich zajęciach rozwijają swoją wiedzę, umiejętności i kompetencje	
W jaki sposób ustaliam kryteria osiągnięć osób uczestniczących?	
Jakie elementy pracy uczestniczek_uczestników biorę pod uwagę przy ocenie bieżącej i końcowej?	
Jakie miejsce w ocenie zajmuje feedback (od prowadzącego i osób uczestniczących)?	
Jakie znam techniki, narzędzia, które służą ocenie osiągnięć osób uczestniczących?	
W jaki sposób ewaluuję moją pracę z osobami uczestniczącymi w moich zajęciach?	

Opis alternatywny: tabela, zatytułowana „Moduł IV. Ewaluacja i ocena”, jest oznaczona nagłówkiem „Refleksja nad ocenianiem”. Zawiera zestaw pytań ułatwiających analizę sposobów oceniania: skąd wiem, że osoby uczestniczące w moich zajęciach rozwijają swoją wiedzę, umiejętności i kompetencje; w jaki sposób ustaliam kryteria osiągnięć osób uczestniczących; jakie elementy pracy uczestniczek i uczestników biorę pod uwagę przy ocenie bieżącej i końcowej; jakie miejsce w ocenie zajmuje feedback zarówno od prowadzącego, jak i od osób uczestniczących; jakie znam techniki i narzędzia, które służą ocenie osiągnięć osób uczestniczących; oraz w jaki sposób ewaluuję moją pracę z osobami uczestniczącymi w zajęciach. Druga kolumna tej tabeli również pozostaje pusta, aby można było uzupełnić ją własnymi odpowiedziami.

LITERATURA:

Jakie pozycje literaturowe są dla mnie ważne w myśleniu o edukacji i chcę je polecić?	
Z jaką literaturą zamierzam się zapoznać?	
Z jakich innych źródeł wiedzy korzystam i chcę je polecić? (podcasty, blogi, filmy, ...)	

Opis alternatywny: tabela to sekcja „Literatura”. Składa się z pytań i miejsca na odpowiedzi oraz z listy przykładowych źródeł. W górnej części tabeli zamieszczono pytania pomocnicze: jakie pozycje literaturowe są dla mnie ważne w myśleniu o edukacji i chcę je polecić; z jaką literaturą zamierzam się zapoznać; oraz z jakich innych źródeł wiedzy korzystam i chcę je polecić (na przykład podcasty, blogi, filmy).

Brédikyté, M. (2012). Akt kulturowego upośredniania w zabawie dzieci. Forum Oświatowe, 24(2(47)), 101–122. <http://forumoswiatowe.pl/index.php/czasopismo/article/view/16/31>

Chyła A. (2025). Metody, które działają. przewodnik dla prowadzących zajęcia w uczelniach. Kraków: Wyd. Centrum e-learningu i Innowacyjnej Dydaktyki AGH.

Gołębniak B. D. (2021). Ekspansja uczenia się? Co z nauczaniem? W stronę społeczno-kulturowych podstaw edukacji nauczycieli. Wrocław: Wyd. Nauk. DSW.

Gołębniak B.D., Zamorska B. (2014). Nowy profesjonalizm nauczycieli. Podejścia-praktyka-przestrzeń rozwoju. Wrocław: Wyd. Nauk. DSW

https://drive.google.com/drive/u/0/folders/1Kp_Qn5_4Enl41vsXauryi5qcVdRqDs1Z

Problemy Wczesnej Edukacji <https://czasopisma.bg.ug.edu.pl/index.php/pwe>

Wprowadzenie (dostępność)

Niniejsze zestawienie stanowi podsumowanie kluczowych informacji zawartych w szczegółowym sylabusie dla kierunku Pedagogika przedszkolna i wczesnoszkolna. Jego celem jest szybkie zapoznanie się z najważniejszymi elementami kursu bez konieczności analizowania całej tabeli. Dokument pozwala zrozumieć strukturę przedmiotu, wymagania wobec studentów oraz kryteria oceniania, a także kompetencje, jakie mają zostać rozwinięte w toku zajęć.

Streszczenie (opis alternatywny)

Cel dokumentu i ogólne założenia:

- Sylabus ujednocila sposób przygotowania i prowadzenia zajęć oraz określa wymagania i kompetencje do kształcenia przyszłych nauczycieli.
- Zawiera dane organizacyjne, efekty uczenia się, formy aktywności, treści programowe, metody dydaktyczne, kryteria oceniania i listę literatury.

Podstawowe dane organizacyjne:

- **Nazwa zajęć, grupa SKN, rok i semestr studiów** – do uzupełnienia przez prowadzącego.
- **Poziom studiów:** studia jednolite magisterskie.
- **Punkty ECTS:** 6 (łącznie 150 godzin).
- **Forma zajęć:** wykład i ćwiczenia (wykład 30 h, ćwiczenia 30 h, praca własna 90 h).
- **Reżim:** zajęcia obowiązkowe.
- **Cel przedmiotu:** pytanie refleksyjne – opisuje, jakie umiejętności praktyczne mają być rozwinięte.

Kompetencje i efekty uczenia się:

- **Kompetencje przyszłości:** wybierane z listy i dopasowane do charakteru zajęć.
- **Efekty uczenia się:** podzielone na wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne; każdemu przypisano metodę weryfikacji (egzamin, zaliczenie, obserwacja) i formę zajęć (wykład, ćwiczenia).
- Uwzględniono także pytania refleksyjne dotyczące przygotowania studentów przed rozpoczęciem zajęć (np. dostęp do e-learningu, materiały wstępne).

Treści programowe i formy pracy:

- Organizacyjne wprowadzenie do wykładów i ćwiczeń, omówienie zasad zaliczenia.
- Praca własna obejmująca zapoznanie się z literaturą oraz przygotowanie do egzaminu.
- Powiązanie kursu z praktykami zawodowymi.

Metody i narzędzia dydaktyczne:

- Wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną.
- Ćwiczenia: dyskusje problemowe, analiza przypadków, meta-plan, projekty grupowe, burza mózgów, ćwiczenia praktyczne.
- Narzędzia dydaktyczne: prezentacje multimedialne, checklisty, materiały przygotowane przez prowadzącego.

Skala ocen i kryteria sukcesu:

- **Skala procentowa:**
  - 2,0 – do 50% opanowania efektów uczenia się.
  - 3,0 – 51–60%.
  - 3,5 – 61–70%.
  - 4,0 – 71–80%.

Fundusze Europejskie
dla Rozwoju Społecznego

Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską

- 4,5 – 81–90%.
- 5,0 – 91–100%.
- Warunkiem podejścia do egzaminu jest zaliczenie ćwiczeń.
- Wymagana jest obecność i aktywność: co najmniej 60% punktów w weryfikacjach oraz usprawiedliwianie nieobecności.

Formy aktywności i obciążenie godzinowe:

- Wykład – 30 godzin (1,2 ECTS).
- Ćwiczenia – 30 godzin (1,2 ECTS).
- Praca własna – 90 godzin (3,6 ECTS).
- Łącznie – 150 godzin (6 ECTS).

Literatura i materiały dodatkowe:

- **Literatura podstawowa:** do uzupełnienia (co najmniej dwie pozycje).
- **Literatura uzupełniająca:** co najmniej jedna pozycja.
- **Inne materiały:** miejsce na wpisanie dodatkowych zasobów lub multimediiów.

SYLABUS DO ZAJĘĆ NA KIERUNKU PEDAGOGIKA PRZEDSZKOLNA I WCZESNOSZKOLNA			
Krótka charakterystyka nauczyciela akademickiego – pytania refleksyjne			
Założenia ogólne [Pytanie refleksyjne]			
Nazwa zajęć	☐		
Grupy SKN	A-K		
Rok studiów	☐ rok studiów		
Semestr studiów	☐ semestr studiów		
Poziom studiów	Studia jednolite magisterskie		
Punkty ECTS	☐ ECTS		
Reżim	Zajęcia obowiązkowe		
Prowadzący przedmiot			
Cel przedmiotu	Pytanie refleksyjne		
Cel praktyczny	Jakie ten przedmiot daje umiejętności praktyczne osobom studiującym PPiW: 1.		
Kompetencje przyszłości (wybierz z listy + pytanie refleksyjne)			
Kompetencje przyszłości			
Wymagania wstępne	Co chciałbyś/a aby wszystkie osoby studiujące w Twojej grupie wiedziały przed rozpoczęciem zajęć (dostępny do e-learningu, materiały, film?)		
Kod efektu	Treść efektów uczenia się wynikające ze SKN	Metoda weryfikacji	Forma zajęć
Wybierz efekty uczenia się, które najlepiej pasują do własnego przedmiotu – pytania refleksyjne			
Wiedza			
I.W1.	☐	Egzamin,	wykład,

		Zaliczenie	ćwiczenia
I.W2.	☐	Egzamin, Zaliczenie	wykład, ćwiczenia
I.W3.	☐	Egzamin, Zaliczenie	wykład, ćwiczenia
Umiejętności			
I.U1.	☐	Obserwacja studenta	wykład, ćwiczenia
I.U2.	☐	Obserwacja studenta	wykład, ćwiczenia
I.U3.	☐	Obserwacja studenta	wykład, ćwiczenia
Kompetencje społeczne			
I.K1.	☐	Obserwacja studenta	wykład, ćwiczenia
I.K2.			
Treści programowe – pytania refleksyjne			
Forma zajęć: wykład – pytania refleksyjne			
1. Zajęcia organizacyjne. Przedstawienie programu wykładów na bazie sylabusa oraz omówienie zasad uzyskania zaliczenia.			
2. ☐			
Forma zajęć: ćwiczenia – pytania refleksyjne			
1. Zajęcia organizacyjne. Przedstawienie programu ćwiczeń na bazie sylabusa oraz omówienie zasad uzyskania zaliczenia.			
2. ☐			
Praca własna – pytania refleksyjne			
1. Zapoznanie się z literaturą przedmiotu.			
2. Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia.			
Praktyki zawodowe – pytania refleksyjne			
Metody i narzędzia dydaktyczne – pytania refleksyjne			

Metody dydaktyczne	Wykład: wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną Ćwiczenia: problemowe dyskusja, meta plan, drzewo decyzyjne, praktycznego działania, projektowanie zadań, metoda przypadków, burza mózgów, projekty grupowe i prezentacje multimedialne	
Narzędzia dydaktyczne	Wykład: prezentacja multimedialna Ćwiczenia: prezentacja multimedialna	
Moja filozofia oceniania – pytania refleksyjne (co jest dla mnie najważniejsze w przypadku oceny pracy osoby studiującej)		
Skala ocen (dyskusja)	Na ocenę 2	OS osiągnęła przedmiotowy efekt uczenia się w maksymalnie 50% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
	Na ocenę 3	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w 51%-60% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
	Na ocenę 3,5	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w 61%-70% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
	Na ocenę 4	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w 71%-80% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
	Na ocenę 4,5	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w 81%-90% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
	Na ocenę 5	Student osiągnął przedmiotowy efekt uczenia się w 91%-100% - wskaźnik osiągnięcia efektu stanowi odzwierciedlenie oceny zaliczeniowej / egzaminacyjnej.
Kryteria oceny / Kryteria sukcesu		

Kryteria oceny (dyskusja)	Wykład: Podejście do egzaminu uwarunkowane jest otrzymaniem pozytywnej oceny z ćwiczeń. ☐ Obserwacja studenta w czasie wykonywania działań właściwych dla danego zadania zawodowego (dydaktycznego, wychowawczego i opiekuńczego) wynikającego z roli nauczyciela. Student, który nie zaliczył egzaminu ma prawo podejść do egzaminu w drugim terminie zorganizowanego w sesji poprawkowej.	
	Ćwiczenia: ☐ 100% obecności na zajęciach, uzyskanie $\geq 60\%$ wymaganej punktacji za przewidziane formy weryfikacji efektów uczenia się, pozytywna postawa zawodowa. Usprawiedliwiona nieobecność musi zostać odrobiona w uzgodnieniu z wykładownicą przedmiotu i w terminie wskazanym przez niego w sposób zapewniający prawidłową weryfikację efektów uczenia się przypisanych do danego przedmiotu. Nieobecności nieodpracowane skutkują brakiem zaliczenia przedmiotu. Obserwacja studenta w czasie wykonywania działań właściwych dla danego zadania zawodowego (dydaktycznego, wychowawczego i opiekuńczego) wynikającego z roli nauczyciela.	
	Praca własna studenta ☐	
Formy aktywności	Godziny	ECTS
Wykład	30	1,2
Ćwiczenia	30	1,2
Lektorat	-	-
Seminarium	-	-
Praktyki zawodowe	-	-
Praca własna	90	3,6
Łącznie:	150	6
Literatura podstawowa – pytania refleksyjne		

Fundusze Europejskie
dla Rozwoju Społecznego

Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską

1. ☐
Literatura uzupełniająca
1. ☐
Inne materiały warte uwagi
-